

... hvor Danmarks Juli-Helte fik deres Lejested

Det var en Sommermorgen,
 endnu før det blev Dag,
 da yppedes paa Heden
 et Holger Danske Slag.
 Da Sol stod op i Øster,
 den næppe var at se,
 og alle Fuglerøster
 i Struben kvaltes de.

Det var paa Isted Hede
 og saa i Øvre-Stolk,
 for gamle Danmarks Ære
 da stred det danske Folk,
 ja, for den danske Tunge
 og for det danske Land
 stred Heltene de unge,
 som gamle Hildetand.

Der faldt i Ungdoms Blomster
 saa mangan modig Svend,
 at Tysken tror det næppe,
 vi mange har igen;
 dog synger danske Dreng,
 de slaar i Vænget Top:
 Som Blomsterne i Enge
 hvert Aar de vokse op!

Tak være danske Piger,
 som græde nu i Løn
 for Broder og for Bejler,
 som Moder for en Søn.
 De holdt dem ej tilbage
 med bange Suk og Graad,
 de sang for dem med Brage:
 Vaagn op til Heltedaa!

Guds Fred med vore døde
 i Danmarks Rosengaard!
 Guds Fred med dem, som bløde
 af dybe Hjerte-Saar!
 Vor Kærlighed med alle,
 de store og de smaa,
 som vilde staa og falde
 med Løven askegraa!

Og hver Gang Danmark græder
 Guldtaarer med Guldklang,
 og hver Gang Øjet perler
 med liflig Vemods Sang,
 da hvælte Rosen-Telte
 dem selv ved Havets Bred,
 hvor Danmarks Juli-Helte
 fik deres Lejested.

† N. F. S. Grundtvig.

Fig. 205. Kriegergraven paa Trinitatis Kirkegaard i Fredericia med 500 faldne fra d. 9. Juli 1849. Graymæle af H. V. Bissen.